

گفتگوی دوزخیان

تهیه و تنظیم :

سید مسلم تخت‌دار

مدرسه امیریه

جزیره قشم - گیاهدان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

گفتگوی دوزخیان

تهیه و تنظیم:
سید مسلم تفتدار

مدرسه امیریه
بزره قشتم - گیاهدان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ
أَجْمَعِينَ.

روز رستاخیز فرامی‌رسد... پرده‌ی غیب از روی چشم‌ها برداشته می‌شود و نهان، آشکار می‌گردد. و اینک کسانی که معصیت‌کاری را پیشه ساخته بودند؛ هراسانند. ترس و وحشت سراسر وجودشان را فراگرفته و چون بید می‌لرزند... به اطراف خویش می‌نگرند اما راه فراری فرا روی خویش نمی‌یابند ناگهان چشمانشان به کسانی می‌افتد که آنان را گمراه کرده بودند و ردایل، انحطاطات و فرومایگی‌ها را تحت شعار آزادی و خوش‌زندگی کردن نزد آنان زیبا جلوه می‌دادند و پشت نقاب "ما می‌خواهیم: شما در دنیا خوش باشید و ما دنبال فراهم کردن آرامش و آسایش همیشگی برای شما هستیم" به آنان پوزخندی می‌زدند و با ساختن

فیلم‌های مستهجن و خانمان‌برانداز و با طراحی بازی‌های رایانه‌ای ناسالم زیرکانه آنان را در استعمار خود درآورده و فریب‌کارانه جیب‌هایشان را خالی می‌کردند و این‌گونه آنان را می‌فریفتند که ما کافران، دوستان طبیعت، دوستان حیوانات، دوستان بشریت‌ایم و برای آبادانی دنیای شما به تکاپو می‌پردازیم...

آری! هنگامی که آنان را می‌بینند دست به دامن آنان می‌شوند که به آن وعده‌های پوشالی جامه‌ی عمل بپوشانند و از این مخمصه آنان را نجات دهند.

الله عزوجل این گفتگوها را در سوره‌ی ابراهیم، آیه ۲۱

چنین به تصویر می‌کشد:

﴿وَبَرِّرُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ

شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُ عَنَّا أَمْ
صَبْرُنَا مَا لَنَا مِنْ حَيِّصٍ ﴿

و روزی که مردم از قبرها برانگیخته شوند و به پیشگاه
خدا حاضر شوند آن گاه ضعیفان به گردنکشان گویند: ما (در
دنیا) تابع رأی شما بودیم آیا (امروز) شما ما را از عذاب
خداوند کفایت خواهید کرد؟

آنان جواب می دهند: اگر خداوند ما را هدایت می کرد ما
نیز شما را هدایت می کردیم. اکنون هر چه بی تابی و
التماس کنیم و چه صبر و تحمل کنیم؛ یکسان است. (زیرا)
راه گریز و نجاتی برای ما نیست.

و در سوره ی غافر، آیه ی ۴۷ تا ۵۰ چنین می فرماید:

﴿وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا نَصِيبًا
مِنَ النَّارِ﴾

و (خاطر نشان ساز) زمانی را که در آتش دوزخ، (دوزخیان) به کشمش و پرخاشگری می‌پردازند. زیردستان به کسانی که گردنکش بودند؛ می‌گویند: ما (در دنیا) پیرو شما بودیم پس آیا می‌توانید بخشی از این عذاب را از ما دفع کنید؟

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ

الْعِبَادِ﴾

کسانی که گردنکشی می‌کردند؛ می‌گویند: اکنون همه‌ی ما در این دوزخ هستیم (و سرنوشت مشترکی داریم). خداست که میان بندگان خود داوری کرده است.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَازِنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ

عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ﴾

و کسانی که در آتش اند به نگهبانان جهنم می گویند: از پروردگارتان بخواهید که یک روز (بله، فقط یک روز) از این عذاب را به ما تخفیف دهد.

﴿قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾

نگهبانان جهنم می گویند: مگر پیامبرانتان دلایل روشن برایتان نیاوردند؟ می گویند: چرا، (آوردند). می گویند: پس خودتان (از خداوند) درخواست کنید ولی (بدانید که) دعای کافرین جز سردرگمی نتیجه ای ندارد.

الله عزوجل در سوره ی اعراف، آیه ی ۳۷ و ۳۸ می فرماید:

﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ

أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ
وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿﴾

در روز قیامت خداوند به این معصیت‌کاران و کافران می‌گوید: به همراه گروه‌ها و دسته‌هایی از (معصیت‌کاران) انس و جن که پیش از شما (مدتی در دنیا زندگی کرده‌اند و آن‌گاه از جهان) رفته‌اند؛ وارد آتش دوزخ شوید.

(در این هنگام) هر وقت گروهی داخل آتش شود، گروه هم‌جنس خود را نفرین و لعنت می‌فرستد تا وقتی که همگی در آن به هم پیوندند. [آن‌گاه] پیروانشان درباره‌ی پیشوایشان می‌گویند: پروردگارا! اینان ما را گمراه کردند پس دو برابر عذاب آتش به آنان بده. [خداوند] می‌فرماید: برای هر کدام [عذاب] دو چندان است اما شما نمی‌دانید.

﴿وَقَالَتْ أُولَاهُمُ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ
فَضْلٍ فَدُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿﴾

و پیشوایان به پیروانشان می‌گویند: شما را بر ما امتیازی نیست. پس بچشید عذاب را به سبب کاری که خود کرده‌اید.

و در سوره‌ی احزاب، آیات ۶۶ تا ۶۸ می‌فرماید:

﴿يَوْمَ ثَقُلَتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ
وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾

روزی (را خاطر نشان ساز که) چهره‌هایشان در آتش زیر و رو می‌گردد. (و فریاد پشیمانی از دل برکشند و) گویند: ای کاش که ما (در دنیا) خدا و رسول را اطاعت می‌کردیم.

﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبْرَاءَنَا فَأَصَلُّوْنَا
السَّبِيلَا﴾

و گویند: پروردگارا! ما از پیشوایان و رؤسای (فاسد) خود اطاعت می‌کردیم که ما را به راه گمراهی کشاندند.

﴿رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾

پروردگارا! عذاب آنان را چند برابر ساز و به لعن و غضب
بزرگ و شدیدی گرفتارشان ساز.

در سوره‌ی ابراهیم، آیه ۲۲ می‌فرماید:

﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ
الْحَقُّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ
سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا
أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي
كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ﴾

وقتی که قضاوت (در قیامت) به پایان رسد (و اهل
بهشت و اهل دوزخ جدا شوند) شیطان (به پیروان بدبخت
خود) می‌گوید: خدا به شما به حق و راستی وعده داد و من
به خلاف حقیقت شما را وعده دادم و خلاف وعده کردم و
من بر شما تسلطی نداشتم جز اینکه شما را فراخواندم و شما

اجابت کردید. پس مرا سرزنش نکنید بلکه (نَفْسِ پَرطَمَع) خود را ملامت و سرزنش کنید. امروز نه من فریادرس شما خواهم بود و نه شما فریادرس من خواهید بود. از اینکه قبلا مرا (در دنیا برای خدا) شریک قرار داده بودید (امروز) من از آن بیزاری می‌جویم. بی‌گمان (در آن روز) برای ستمکاران عذاب دردناکی خواهد بود.

در سوره‌ی ص، آیه ۵۹ تا ۶۱ می‌فرماید:

﴿هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا

النَّارِ﴾

(فرشتگان به رؤسای کفر و ضلال می‌گویند) این گروه انبوه با شما به دوزخ درآمدند. (در این حال رؤسای کفر گویند:) خوش نیامدند و خوشی نبینند. آنان واردشوندگان به آتش سوزانند.

﴿قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيَنْسَ
الْقَرَّانُ﴾

اهل دوزخ در جواب (رؤسایشان) گویند: بلکه شما خوش
نیامدید و خوشی نبینید. چرا که این شما بودید که چنین
جایی را بهره‌ی ما کردید. وه که بسیار جایگاه بدی است!

﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ﴾

اتباع گویند: پروردگارا! هر کس چنین جایگاهی را نصیب
ما نموده است عذابش را در آتش دوزخ چندین برابر بیفزای.

سپس در سوره‌ی ص، آیه ۶۴ می‌فرماید:

﴿إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ﴾

قطعا این نزاع و درگیری دوزخیان محقق و حتمی است.

پس آگاه باشیم...

کمی بیندیشم...

اندکی تأمل کنیم...

همان کسانی که به خاطرشان آخرت خود را تباه کردیم
از ما بیزاری می‌جویند که هیچ؛ بلکه می‌گویند: عذاب اینان
را دو چندان کنید...

آگاه باشیم که سفر آخرت بدون بازگشت خواهد بود آن
که از دنیا رفت دیگر هرگز به دنیا باز نخواهد گشت و اگر
جا گذاشت برای همیشه جا گذاشت...

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.